

ВИМОГИ ДО МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ) КОНФЕРЕНЦІЇ

До друку приймаються матеріали, які раніше не були опубліковані, не є перекладом опублікованих текстів, не запропоновані до друку в інші видання.

Рівень унікальності авторського тексту перевірятиметься за допомогою програмного забезпечення «Unicheck».

Матеріали конференції (тези доповідей) публікуються українською мовою, зарубіжних авторів — англійською або українською.

Текст подавати в електронній формі. Файл має бути створений у редакторі Word і збережений у форматах doc, docx або rtf. У назві файлу вказати прізвище учасника й ініціали. Наприклад: «Тези_Петренко.О.В.».

СТРУКТУРА ПУБЛІКАЦІЇ

ПРИЗВИЩЕ Й ІНІЦІАЛИ АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ українською і англійською мовами.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ (українською і англійською мовами): прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, учене звання, місце роботи, посада.

Міжнародний індивідуальний алфавітно-цифровий код науковця — ORCID iD (zareєstrуватись на сайті <https://orcid.org/signin>).

НАЗВА ПУБЛІКАЦІЇ (українською і англійською мовами) має бути стисла (до 10 слів) і відповідати змісту доповіді. У назві слід уникати словосполучень «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «До проблеми...», «До питання...». Скорочення слів у назві не допускаються.

ТЕКСТ ПУБЛІКАЦІЇ. Обсяг (без інформації про автора і списку використаної літератури і джерел) — 3-5 сторінок формату А4 (5000-9000 знаків із проміжками). Прізвища в тексті слід писати із зазначенням ініціалів (імені чи імені і по батькові) перед прізвищем (наприклад: М. В. Лисенко, Микола Леонтович). В україномовних матеріалах імена і прізвища маловідомих зарубіжних митців, назви програмних творів, навчальних закладів, установ писати українською, дотримуючись чинного правопису (<https://drive.google.com/file/d/1p0moU61Yrg4RskpJYTljxkiAa5vrd0mM/view>) (Правопис слів іншомовного походження. § 121–§ 139, с. 155–164) і Постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. № 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею» (<https://ips.ligazakon.net/document/КР100055?an=7>), та (в дужках) мовою оригіналу (після першого згадування в тексті). Порядкові числівники й цифри (до десяти) в тексті писати словами. Дефіс (-), довге (—) і коротке (–) тире вживати правильно. Дефіс уживається у складному слові, а тому без проміжків

(наприклад, соціально-культурний), довге тире — між словами, а тому з проміжками. Коротке тире (–) використовується для позначення діапазону (без проміжків): 1920–1980 роки, С. 10–25. Абrevіатури обов’язково розшифровувати після першого згадування в тексті. Лапки — типографські: «», усередині цитат — “”. Нерозривний проміжок (комбінація на клавіатурі — Ctrl+Shift+проміжок) ставити між ініціалами і прізвищем (І.°В.°Петренко), числом і словом, з яким воно пов’язане (2022°рік, ХХ°століття, 235°с., С.°12–25), у загальноприйнятих скороченнях (і°т.°д., до°н.°е., та°ін.). Спеціальні музичні терміни писати мовою оригіналу (*staccato*, *rubato*, *diminuendo*) і виділяти курсивом. Тональності (*до мажор*, *сі мінор*, *фа-дієз мажор*) і звуки (*ре*, *мі-бемоль*) писати кирилицею і виділяти курсивом. Порядкові номери симфоній, концертів, сонат тощо писати словами. ВИНОСКИ (коментарі) — внизу сторінки. Нумерація виносок — посторінкова. Застосовувати функцію «Виноска» у програмі «Word». Знак виноски (арабську цифру з верхнім індексом) ставити перед комою чи крапкою, але після знаків запитання, оклику, трьох крапок. ПОСИЛАННЯ на цитовані чи згадувані праці оформити згідно з чинним ДСТУ 8302:2015 (<https://drive.google.com/file/d/1nvn6qugHFKDlZKeevaFhFFW5SWJjNvqy/view>), застосовуючи внутрішньотекстове посилання: у квадратних дужках надати відомості, достатні для ідентифікування об’єкта посилання — прізвище автора або назву праці, якщо прізвище автора не вказано, рік видання, за потреби сторінку цитати. Наприклад: [Копиця, 2013, с. 12], [Гусарчук, 2019]. Якщо текст цитовано не за першоджерелом, то навести пояснювальні слова: «наведено за:», «цит. за:» («цитовано за») і зазначити прізвище автора, рік видання праці, з якої запозичено текст, і сторінку цитати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ І ДЖЕРЕЛ (ДО ДЕСЯТИ ВКЛЮЧНО). Писати мовою оригіналу, за алфавітом. Список оформляти згідно з ДСТУ 8302:2015 (<https://drive.google.com/file/d/1nvn6qugHFKDlZKeevaFhFFW5SWJjNvqy/view>). До списку вносити лише цитовані і згадувані праці. У бібліографічному описі статті зі збірника наукових праць, словника чи енциклопедії вказати прізвище й ініціали автора і назву тільки використаної статті, надавши опис збірника (довідника, енциклопедії), у якому її опубліковано, з усіма вихідними даними. В описі листування вказувати лише цитований (згадуваний) лист із зазначенням адресанта й адресата, часу написання, а також зібрання, у якому опубліковано лист, з усіма вихідними даними. В описі монографії (дисертації, автореферату) вказати загальну кількість сторінок, а в описі статті або листа — сторінки (від першої до останньої) тільки використаної статті або листа. В описі багатотомного видання вказувати не лише номер використаного тому, а й загальну кількість томів. В описі дисертації чи автореферату дисертаційної праці зазначити шифр і назву спеціальності та назву установи, у якій відбувся

захист. Не скорочувати назв книг, збірників статей, періодичних видань. Матеріали з мережі Інтернет (використовувати тільки ті, що опубліковані лише в електронному вигляді і не мають друкованої версії) супроводжувати назвою публікації із зазначенням її автора та датою звернення. Не посилатись на електронні ресурси неофіційного та ненаукового характеру, а також на підручники і науково-популярну літературу (вікіпедію). За достовірність фактів, дат, цитат, власних імен і посилань відповідають автори публікацій. Матеріали, що не відповідають зазначеним вимогам, або ті, у яких виявлено плагіат, редколегія розглядати не буде.

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ) КОНФЕРЕНЦІЇ

ГУСАРЧУК Т. В.

*Національна музична академія України імені П. І. Чайковського.
Доктор мистецтвознавства, доцент, професор кафедри історії української музики та
музичної фольклористики (Київ, Україна).
Husarchuk, Tetjana. Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music. Doctor of Art
Criticism, Associate Professor, Professor at the Department of History of the Ukrainian Music
and Musical Ethnology (Kyiv, Ukraine).*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8067-4010>

© Гусарчук Т. В., 2023.

ПОГЛЯДИ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ У СВІТЛІ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Над людством нахилився, як над потоком, В якому видно воду аж до дна.
Д. Павличко. Сковорода. 1967 р. Велична постать Григорія Сковороди незмінно перебуває в центрі уваги багатьох науковців різних профілів, що й не дивно, адже він, досягнувши висот творчості в різних галузях, залишив нам у спадщину безцінний філософський і літературний скарб — поетичний і прозовий, а ще — помітний слід у музиці, а ще — не менш цінний дар — легенду свого життя як практичне втілення своєї теорії. ... Ще один із засновників гуманістичної психології — Карл Роджерс (Carl Ransom Rogers, 1902–1987) — створює свою «клієнт-центровану» терапію (1951), розвиваючи ідеї гештальт-психології і Карла Густава Юнга. ... У найпопулярнішій праці К. Роджерса «Становлення особистості» [Rogers, 1961] ...

Список використаної літератури

1. Гусарчук Т. В. Феномен особистості Григорія Сковороди в дзеркалі його творчої спадщини // Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 554–565.
2. Корній Л. П. Історія української музики : у 3 ч. Ч. 2 : Друга половина XVIII ст. Київ ; Харків ; Нью-Йорк : Вид-во М. П. Коць. 1998. 387 с.
3. Попович М. В. Григорій Сковорода на тлі філософсько-релігійних рухів «раннього Модерну» // Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 30–50.
4. Черпухова К. М. Читаючи Сковороду (Перебування в Придворній співацькій капелі. Перші музичні твори) // Сковорода Григорій: ідейна

спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 584–591.

5. Шреєр-Ткаченко О. Я. Григорій Сковорода — музикант. Київ : Муз. Україна, 1972. 94 с.

6. Maslow A. Motivation and Personality. New York : Harper & Brothers, 1954. 412 p.

7. Rogers C. R. On Becoming a Person: A Therapist's View of Psychotherapy. London : Constable, 1961. 420 p.